

U talijanskom govoru Papa – nastavljajući ciklus kateheza koje se održavaju tijekom cijele Jubilarne godine pod nazivom **“Isus Krist, naša nada”** – usmjerava svoje razmišljanje na temu:

“Uskrsnuće Kristovo i izazovi suvremenog svijeta. U središtu su uskrsna duhovnost i integralna ekologija” (Iv 20,14-16).

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobro došli!

U ovoj Jubilarnoj godini posvećenoj nadi razmatramo povezanost između Kristova uskrsnuća i izazova suvremenog svijeta, odnosno naših izazova. Katkad i nama Isus, Onaj koji živi, želi postaviti pitanje: “Zašto plačeš? Koga tražiš?” Naime, s izazovima se ne može suočavati samostalno, a suze su dar života kada nam pročiste pogled i oslobode način gledanja.

Evandelist Ivan ističe jedan detalj koji se ne nalazi u drugim Evandeljima: Magdalena, plačući uz prazan grob, nije odmah prepoznala uskrsloga Isusa, nego je pomislila da je to vrtlar. Već kod pripovijedanja o Isusovu ukopu, u predvečerje Velikog petka, tekst je vrlo precizan: “Na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt, a u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen. Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa” (Iv 19,40-41).

Tako završava, u miru subote i ljepoti jednog vrta, dramatična borba između tame i svjetla započeta izdajom, uhićenjem, napuštanjem, osudom, poniženjem i ubojstvom Sina, koji je “ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio” (Iv 13,1). Obrađivati i čuvati vrt izvorna je zadaća (usp. Post 2,15) koju je Isus doveo do ispunjenja. Njegova posljednja riječ na križu – “Dovršeno je!” (Iv 19,30) – poziva svakog pojedinca da ponovno pronađe vlastiti zadatak, svoju ulogu. Zbog toga je “prignuo glavu i predao duh” (r. 30).

Draga braćo i sestre, Marija Magdalena zapravo nije potpuno pogriješila misleći da susreće vrtlara! Morala je ponovno čuti svoje ime i shvatiti svoj poziv od Novoga čovjeka, Onoga koji na drugome mjestu u Ivanovu tekstu govori: “Evo, činim sve novo” (Otk 21,5). Papa Franjo enciklikom “Laudato si’” ukazao je na prijeku potrebu za kontemplativnim pogledom: ako čovjek nije čuvar vrta, postaje njegov razaratelj. Kršćanska nada tako odgovara na izazove pred kojima je danas cijelo čovječanstvo, zadržavajući se u vrtu gdje je Raspeti položen kao sjeme, da uskrsne i donese mnogo ploda.

Raj nije izgubljen, nego ponovno pronađen. Isusova smrt i uskrsnuće temelj su duhovnosti cjelovite ekologije, bez koje riječi vjere ostaju bez utjecaja na stvarnost, a riječi znanosti izvan srca. “Ekološka kultura ne može se svesti na niz hitnih i djelomičnih odgovora na probleme koji se javljaju u vezi s propadanjem okoliša, iscrpljivanjem prirodnih resursa i onečišćenjem. Trebala bi to biti drugačija perspektiva, promišljanje, politička orijentacija, obrazovni program, stil života i duhovnost koji tvore otpornost” (Laudato si’, 111).

Zbog toga govorimo o ekološkom *obraćenju*, koje kršćani ne mogu odvojiti od onog preokreta što ga zahtijeva nasljedovanje Isusa. Znak toga je Marijina gesta toga uskrsnog jutra: samo od okretanja do obraćenja prolazimo iz ove doline suza u novi Jeruzalem. Taj prijelaz, koji počinje u srcu i duhovan je, mijenja povijest, potiče javno zalaganje, aktivira solidarnost koja štiti ljude i stvorenja od pohlepe vukova, u ime Jaganjca Pastira i Njegovom snagom.

Tako djeca Crkve danas mogu susretati milijune mladih i drugih muškaraca i žena dobre volje koji su čuli vapaj siromašnih i Zemlje i tome otvorili svoje srce.

Mnogo je onih koji žele, izravnijim odnosom sa stvorenim, novi sklad koji ih vodi iznad brojnih razdora. Uostalom, još uvijek "Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih. Dan danu to objavljuje, a noć noći glas predaje. Nije to riječ, a ni govor nije, nije ni glas što se može čuti, al' po zemlji razliježe se jeka, riječi sve do nakraj svijeta sežu" (Ps 18,1-4).

Neka nam Duh udijeli sposobnost da čujemo glas onih koji ga nemaju. Tada ćemo vidjeti ono što oči još ne vide: onaj vrt, ili raj, prema kojem idemo samo onda kada svatko od nas prihvati i ispuni vlastiti zadatak.